

Sygn. akt IV Cz 310/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SSO Dorota Curzydło (spr.)

SSO Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. O.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt IX C 452/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt IV Cz 310/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek powoda o sprostowanie wyroku zaocznego tego Sądu z dnia 8 października 2013 r. poprzez wpisanie w punkcie I w miejsce słów „kwotę 12.672,61 PLN wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty” słów „kwotę 12.672,61 PLN z ustawowymi odsetkami od łącznej kwoty 6 157,51 zł od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowego NBP od kwoty 6 515,10 PLN od dnia 29 maja 2013 r. do dnia zapłaty”. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, że powód domaga się zmiany rozstrzygnięcia Sądu w zakresie w jakim obejmuje ono roszczenie odsetkowe, co jest niedopuszczalne, gdyż zmiana orzeczenia nie może nastąpić w trybie w sprostowania wyroku.

Z postanowieniem tym nie zgodził się powód, który w zażaleniu zarzucił naruszenie art. 350 § 1 k.p.c. poprzez odmowę sprostowania wyroku mimo istnienia ku temu przesłanek oraz w sytuacji oddalenia uprzedniego wniosku o uzupełnienie wyroku a także w warunkach braku podstaw do zaskarżenia wyroku apelację z uwagi na brak substratu zaskarżenia. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nakazanie Sądowi pierwszej instancji dokonanie sprostowania wyroku, zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego oraz zwrot opłaty od zażalenia. W razie nie uwzględnienia zażalenia wniósł o uchylenie na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. postanowienia z dnia 20 lutego 2014 r. oddalającego wniosek o uzupełnienie wyroku zaocznego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy zmiana merytorycznego rozstrzygnięcia Sądu nie jest dopuszczalna w trybie sprostowania wyroku.

Zgodnie z art. 332 § 1 k.p.c. Sąd jest związany wydanym przez siebie wyrokiem od chwili jego ogłoszenia i co do zasady nie może go ani zmienić, ani uchylić, ani w inny sposób modyfikować jego brzmienia. Wyjątek od tej zasady przewidują art. 350-353 k.p.c. regulujące tzw. rektyfikację orzeczeń sądowych. Jako, że sprostowanie wyroku stanowi wyjątek od zasady związania sądu wydanym orzeczeniem, przepisy je regulujące nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej. Sprostowanie nie może zatem wykraczać poza ramy określone w art. 350 k.p.c.. Podkreślenia wymaga, że klasyfikacja wadliwości jest wyczerpująca. Sprostowaniu podlegają tylko niedokładności, omyłki pisarskie, rachunkowe lub inne omyłki, jeżeli mają charakter oczywisty. Cecha oczywistości stanowi zarazem granice przedmiotowej dopuszczalności stosowania, które wyrażają się w tym, że sprostowanie nie może prowadzić do zmiany merytorycznej orzeczenia.

Treść żądania wniosku, w którym powód domaga się by Sąd sprostował wyrok zaoczny w taki sposób by w miejsce orzeczonych odsetek ustawowych orzekł o odsetkach ustawowych i umownych i to od kwot innych niż wymienione w wyroku, jednoznacznie wskazuje, że powód domaga się zmiany orzeczenia, i orzeczenia w sposób całkowicie odmienny niż przyjęty przez Sąd w ogłoszonym wyroku zaocznym. Nie sposób zatem w okolicznościach rozpoznawanej sprawy uznać, że doszło do oczywistej omyłki, która może zostać sprostowana. Okoliczność, że Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o uzupełnienia wyroku, który zdaniem powoda jest błędny oraz, że wystąpiła sytuacja, w której powód nie może zaskarżyć błędnego rozstrzygnięcia pozostaje bez wpływu na prawidłowość zaskarżonego postanowienia. Nawet jeżeli orzeczenie zawiera błędne rozstrzygnięcie to do usunięcia tak istotnego błędu nie może dojść w drodze sprostowania wyroku.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Ponieważ odwołać postanowienie może tylko sąd, który je wydał, a zatem sąd będący organem postępowania, w którym wydano to postanowienie (ten sam sąd w znaczeniu proceduralnym), Sąd Okręgowy nie był uprawniony do rozstrzygnięcia zawartego w zażaleniu wniosku o zmianę w trybie art. 359 § 1 k.p.c. postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2014 r.